

**CONVENȚIE
ÎNTRU
ROMÂNIA
ȘI
REPUBLICA ORIENTALĂ A URUGUAYULUI
PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI
ȘI PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE
CU PRIVIRE LA IMPOZITELE
PE VENIT ȘI PE CAPITAL**

România și Republica Orientală a Uruguayului,

Dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,

Au convenit după cum urmează:

**CAPITOLUL I
SCOPUL CONVENȚIEI**

**Articolul 1
PERSOANE VIZATE**

Prezenta Convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

**Articolul 2
IMPOZITE VIZATE**

1. Prezenta Convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ - teritoriale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.
2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total ori pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt, în special:

a) în România:

- (i) impozitul pe venit;
 - (ii) impozitul pe profit;
 - (iii) impozitul pe veniturile nerezidenților;
- (denumite, în continuare, "impozit român");

b) în Uruguay:

- (i) impozitul pe veniturile din afaceri;
 - (ii) impozitul pe veniturile personale;
 - (iii) impozitul pe veniturile nerezidenților;
 - (iv) impozitul pe asistența de asigurări sociale; și
 - (v) impozitul pe capital;
- (denumite, în continuare, "impozit uruguyan").

4. Convenția se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării Convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

CAPITOLUL II DEFINIȚII

Articolul 3 DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile "un stat contractant" și "celălalt stat contractant" înseamnă România sau Uruguay, după cum cere contextul;

b) termenul "România" înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în cooperare cu

legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional, drepturile suverane și jurisdicția;

c) termenul "Uruguay" înseamnă teritoriul Republicii Orientale a Uruguayului și atunci când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul asupra căruia se aplică legislația fiscală, inclusiv spațiul aerian, zonele maritime, aflate sub drepturi suverane sau jurisdicție uruguayană, în conformitate cu dreptul internațional și cu legislația națională;

d) termenul "persoană" include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul "societate" înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;

f) termenul "întreprindere" se folosește în cazul desfășurării oricărei activități de afaceri;

g) expresiile "întreprindere a unui stat contractant" și "întreprindere a celuilalt stat contractant" înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) expresia "trafic internațional" înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care își are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri din celălalt stat contractant;

i) expresia "autoritate competentă" înseamnă:

(i) în România, Ministrul Finanțelor Publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Uruguay, Ministrul Economiei și Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

j) termenul "național" înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație

având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Uruguayului, orice persoană fizică având naționalitatea sau cetățenia Uruguayului și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Uruguay;

k) expresia "activitate de afaceri" include exercitarea unor servicii profesionale și a altor activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea Convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației aceluși stat cu privire la impozitele pentru care se aplică Convenția, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale a aceluși stat prevalând asupra înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale aceluși stat.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia "rezident al unui stat contractant" înseamnă orice persoană care, în baza legislației aceluși stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau locului său de încorporare sau oricărui alt criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ - teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau a niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

Articolul 5 SEDIU PERMANENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia "sediul permanent" înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia "sediul permanent" include, în special:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier, și
- f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia "sediul permanent" include, de asemenea:

- a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, de instalare sau de asamblare ori activitățile de supraveghere legate de acestea, dar

numai atunci când asemenea șantier, proiect sau activități durează mai mult de nouă luni;

b) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de o întreprindere prin salariați sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai atunci când activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau pentru un proiect conex) într-un stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de șase luni în orice perioadă de douăsprezece luni.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, expresia "sediul permanent" se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării sau expunerii de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării sau expunerii;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau expoziție;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri să rezulte din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta desfășoară activitate de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor de afaceri obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

CAPITOLUL III IMPOZITAREA VENITURILOR

Articolul 6 VENITURI DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia "proprietăți imobiliare" are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarei

zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi.

Articolul 7 PROFITURILE ÎNTREPRINDERII

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea desfășoară activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profiturile care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin

aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

6. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

Articolul 8 TRANSPORT NAVAL ȘI AERIAN

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau dacă nu există un astfel de port în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

Articolul 9 ÎNTRINDERI ASOCIATE

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente,

atunci orice profituri care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a aceluia stat - și impozitează în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și dacă este cazul autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o societate (altă decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25 la sută din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul "dividende" folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte

drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent situat acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent situat în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

Articolul 11 DOBÂNZI

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de Guvernul celuilalt stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ - teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a acelu

Guvern, subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ - teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celuilalt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară care este deținută în întregime de Guvernul celuilalt stat contractant.

4. Termenul "dobânzi" folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo și creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În această situație, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12 REDEVENȚE

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Totuși, aceste redevențe sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a redevențelor.
3. Termenul "redevențe" folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de televiziune sau de radio, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza un echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.
5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent.
6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa

unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În această situație, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13

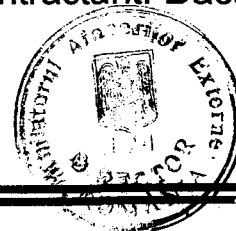
CÂȘTIGURI DE CAPITAL

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire în articolul 6 și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), sunt impozabile în celălalt stat.
3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.
4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea de acțiuni a căror valoare este constituită în proporție mai mare de 50 la sută, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.
5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

Articolul 14

VENITURI DIN ACTIVITĂȚI SALARIATE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17 și 18, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este desfășurată în celălalt stat contractant. Dacă

activitatea salariată este astfel desfășurată, asemenea remunerații primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată desfășurată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat, și

b) remunerațiile sunt plătite de sau în numele unui angajator care nu este rezident al celuilalt stat, și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent pe care angajatorul îl are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, remunerațiile obținute pentru o activitate salariată desfășurată la bordul unei nave sau aeronave exploatată în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

Articolul 15 REMUNERAȚIILE MEMBRILOR CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

Remunerațiile și alte plăți similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

Articolul 16 ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care se desfășoară aceste activități.

Articolul 17 PENSII

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 18, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

Articolul 18 FUNȚII PUBLICE

1. a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ - teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru servicii prestate aceluia stat sau acelei subdiviziuni, autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, asemenea salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este un rezident al aceluia stat care:

(i) este un național al aceluia stat; sau

(ii) nu a devenit un rezident al aceluia stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pensiile și alte remunerații similare plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ - teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau acelei subdiviziuni, autorități sau unități sunt impozabile numai în acel stat.
- b) Totuși, asemenea pensii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este un rezident și un național al acelu stat.
3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se aplică salariilor, pensiilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ - teritorială a acestuia.

Articolul 19 STUDENȚI ȘI PRACTICANȚI

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației sau pregătirii sale, nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelu stat.

Articolul 20 ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții sunt impozabile numai în acel stat.
2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietăți imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legată de

un asemenea sediu permanent. În această situație, se aplică prevederile articolului 7.

CAPITOLUL IV IMPOZITAREA CAPITALULUI

Articolul 21 CAPITAL

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire în articolul 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat.
2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant este impozabil în celălalt stat.
3. Capitalul reprezentat de nave și aeronave exploatate în trafic internațional și de proprietăți mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave și aeronave este impozabil numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.
4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

CAPITOLUL V METODE DE ELIMINARE A DUBLEI IMPUNERI

Articolul 22 ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

1. În cazul României:

Când un rezident al României obține venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile acestei Convenții, sunt impozitate în Uruguay, România va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Uruguay;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Uruguay.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Uruguay.

2. În cazul Uruguayului:

a) Rezenții Uruguayului care obțin venituri care au fost supuse impozitării în România, în conformitate cu legislația română și în baza prevederilor prezentei Convenții, pot deduce impozitul astfel plătit din orice impozit uruguayan plătit în legătură cu aceleași venituri, sub rezerva prevederilor aplicabile din legislația Uruguayului. Același lucru se aplică de asemenea pentru capitalul care a fost supus impozitării în România, în conformitate cu legislația română și în baza prevederilor prezentei Convenții; impozitul pe capital astfel plătit poate fi dedus din orice impozit uruguayan plătit în legătură cu același capital, sub rezerva prevederilor aplicabile din legislația Uruguayului. Totuși, această deducere nu va putea depăși cea parte a impozitului uruguayan pe venit sau pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată;

b) Când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Uruguayului este scutit de impozit în România, Uruguayul poate cu toate acestea să ia în considerare venitul sau capitalul scutit la calcularea sumei impozitului pe restul de venit sau de capital al acelu rezident.

CAPITOLUL VI PREVEDERI SPECIALE

Articolul 23 NEDISCRIMINAREA

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi súpuiși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuiși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Prin derogare de la prevederile articolului 1, această prevedere se aplică de asemenea persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat niciunei impozitări sau obligații legată de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile

conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile acestui articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei Convenții.

Articolul 24 PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să prezinte cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 23 aceluși stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formată din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 25 SCHIMBUL DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei Convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ - teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație primită în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu acest articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația

prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împuternicit sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

Articolul 26

ASISTENȚA ÎN COLECTAREA IMPOZITELOR

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a acestui articol.

2. Expresia "creanță fiscală" folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ - teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei Convenții sau oricărui alt instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau de conservare legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant are titlu executoriu în baza legislației aceluși stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluși stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluși stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor de conservare, la solicitarea autorității competente a celui stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile de conservare cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu are titlu executoriu în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației celui stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celuilalt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celuilalt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care are titlu executoriu în baza legislației celui stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației celui stat, sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia,

autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celuilalt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celuilalt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice;

c) să asigure asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau de conservare, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) să asigure asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

Articolul 27

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI AI POSTURILOR CONSULARE

Prevederile prezentei Convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

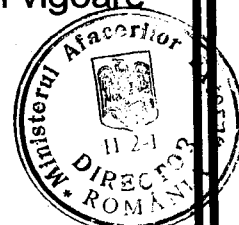
CAPITOLUL VII

PREVEDERI FINALE

Articolul 28

INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Statele contractante se vor informa reciproc, pe cale diplomatică, cu privire la îndeplinirea procedurilor legale interne necesare intrării în vigoare a Convenției.

2. Convenția va intra în vigoare în a treizecea zi de la data ultimei notificări la care se face referire în paragraful 1. Prevederile Convenției vor produce efecte:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru sumele datorate sau plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendarisitic care urmează anului în care prezenta Convenție a intrat în vigoare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite, pentru perioadele fiscale care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendarisitic care urmează anului în care prezenta Convenție a intrat în vigoare.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, articolul 25 va produce efecte:

a) pentru aspectele fiscale penale, de la data intrării sale în vigoare; și

b) pentru toate celelalte aspecte:

(i) în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendarisitic care urmează anului în care prezenta Convenție a intrat în vigoare, dar numai în legătură cu perioadele fiscale care încep în sau după acea dată;

(ii) la data intrării sale în vigoare, atunci când nu există perioade fiscale.

Articolul 29 DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată. Fiecare stat contractant poate denunța Convenția după cinci ani de la data intrării sale în vigoare prin transmiterea către celălalt stat contractant, pe cale diplomatică, a unei notificări scrise. Convenția își va înceta valabilitatea la șase luni de la primirea notificării scrise. Totuși, aceasta va continua să producă efecte:

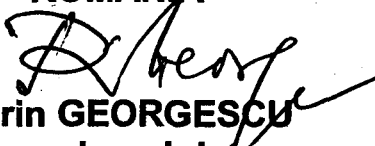
a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru sumele datorate sau plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendarisitic care urmează anului în care Convenția își încetează valabilitatea; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite, pentru perioadele fiscale care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendarisitic care urmează anului în care Convenția își încetează valabilitatea.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

SEMNATĂ la București, la 14 septembrie 2012, în două exemplare originale, în limbile română, spaniolă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

**PENTRU
ROMÂNIA**

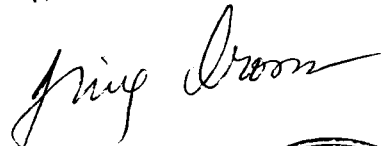

Florin GEORGESCU
Viceprim-ministru,
Ministrul Finanțelor Publice

**PENTRU
REPUBLICA ORIENTALĂ
A URUGUAYULUI**

Roberto KREIMERMANN
Ministrul Industriei, Energiei
și Mineritului

COPIE CONFORMĂ CU ORIGINALUL

ALINA OROȘAN

DIRECTOR

**CONVENTION
BETWEEN
ROMANIA
AND
THE ORIENTAL REPUBLIC OF URUGUAY
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME AND ON CAPITAL**

Romania and the Oriental Republic of Uruguay,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

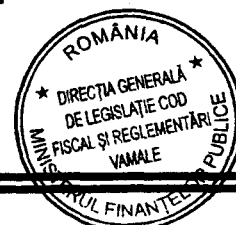
**CHAPTER I
SCOPE OF THE CONVENTION**

**Article 1
PERSONS COVERED**

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

**Article 2
TAXES COVERED**

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions, local authorities or administrative - territorial units, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in Romania:

- (i) the tax on income;
 - (ii) the tax on profit;
 - (iii) the non-residents income tax;
- (hereinafter referred to as "Romanian tax");

b) in Uruguay:

- (i) the tax on business income;
 - (ii) the personal income tax;
 - (iii) the non-residents income tax;
 - (iv) the tax for social security assistance; and
 - (v) the capital tax;
- (hereinafter referred to as "Uruguayan tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

CHAPTER II DEFINITIONS

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" means Romania or Uruguay, as the context requires;

b) the term "Romania" means the state territory of Romania, including its territorial sea and air space above the territory and the territorial sea over which Romania exercises sovereignty, as well as the contiguous zone and the continental shelf and the exclusive economic zone over which Romania exercises, in accordance with its

legislation and with the rules and principles of international law, sovereign rights and jurisdiction;

c) the term "Uruguay" means the territory of the Oriental Republic of Uruguay, and when used in a geographical sense means the territory on which the tax laws are applied, including the airspace, the maritime areas, under Uruguayan sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law and national law;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

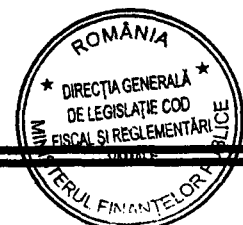
(i) in Romania, the Minister of Public Finance or his authorized representative;

(ii) in Uruguay, the Minister of Economy and Finance or his authorized representative;

j) the term "national" means:

(i) in the case of Romania, any individual possessing the citizenship of Romania and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Romania;

(ii) in the case of Uruguay, any individual possessing the nationality or citizenship of Uruguay and any legal person,

partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Uruguay;

k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

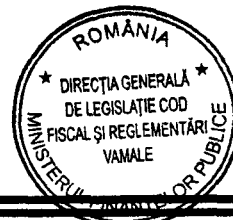
Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or place of incorporation, or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision, local authority or administrative - territorial unit thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

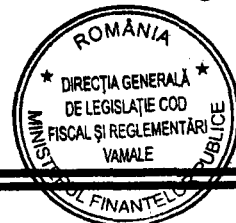
1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise includes:

- a) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities connected therewith, but only if such site, project or activities last more than nine months;
- b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting

State for a period or periods aggregating more than six months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise, which is exhibited at a trade fair or exhibition, and which is sold by the enterprise at the end of such fair or exhibition;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

g) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to f), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that

person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III TAXATION OF INCOME

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

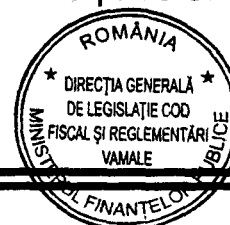
1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of

the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends shall also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the

dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

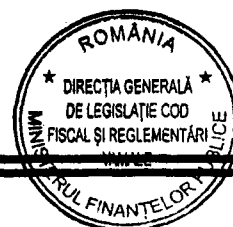
Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest shall also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State or a political subdivision, local authority or an administrative - territorial unit thereof or any agency or bank unit or institution of that Government, political subdivision, local authority or administrative - territorial unit, or if the debt-claims of a resident of the other Contracting State are warranted, insured or financed by a financial institution wholly owned by the Government of the other Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures,

including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

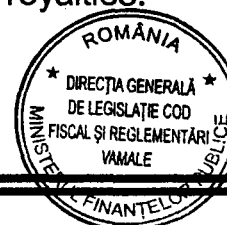
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties shall also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use of, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15 DIRECTORS' FEES

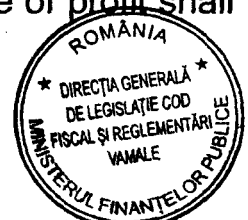
Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16 ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from the activities referred to in paragraph 1 within the framework of cultural or sports exchanges agreed to by the Governments of the Contracting States and carried out other than for the purpose of profit shall

be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 17 PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 18 GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, paid by a Contracting State or a political subdivision, a local authority or an administrative - territorial unit thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision, authority or unit shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision, a local authority or an administrative - territorial unit thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision, authority or unit shall be taxable only in that State.

b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision, a local authority or an administrative - territorial unit thereof.

Article 19
STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

CHAPTER IV
TAXATION OF CAPITAL

Article 21
CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 22 ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

It is agreed that double taxation shall be avoided as follows:

1. In the case of Romania:

Where a resident of Romania derives income or owns capital which in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Uruguay, Romania shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Uruguay;

b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Uruguay.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Uruguay.

2. In the case of Uruguay:

a) Residents in Uruguay, deriving income which has, in accordance with Romanian law and under the provisions of this Convention, been subject to taxation in Romania, may credit the tax so paid against any Uruguayan tax payable in respect of the same income, subject to the applicable provisions of the law of Uruguay. The same shall also apply in respect of capital which has, in accordance with Romanian law and under the provisions of this Convention, been subject to taxation in Romania; the capital tax so paid may be credited against any Uruguayan tax payable in respect of the same capital, subject to the applicable provisions of the law of Uruguay. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Uruguayan tax on income or capital, as computed before the deduction is given;

b) Where, in accordance with any provision of the Convention, income derived or capital owned by a resident of Uruguay is exempt from tax in Uruguay, Uruguay may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

CHAPTER VI SPECIAL PROVISIONS

Article 23 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for

taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall apply only to taxes which are covered by this Convention.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions, local authorities or administrative - territorial units, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes.

They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions, local authorities or administrative - territorial units, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or

b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection,

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);

c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;

d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

Article 27
MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS
AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII
FINAL PROVISIONS

Article 28
ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that the internal legal requirements for the entry into force of the Convention have been complied with.
2. The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the latter notification referred to in paragraph 1. The provisions of the Convention shall have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source, for amounts due or paid on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Convention enters into force; and
 - b) in respect of other taxes, for the taxable periods beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Convention enters into force.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, Article 25 shall have effect:
 - a) for criminal tax matters, on the date of its entry into force; and
 - b) for all other matters:

(i) on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Convention enters into force, but only in respect of taxable periods beginning on or after that date;

(ii) on the date of its entry into force, where there are no taxable periods.

Article 29 TERMINATION

This Convention shall remain in force indefinitely. Either Contracting State may terminate the Convention after five years from the date of its entry into force by giving to the other Contracting State, through diplomatic channels, a written notification. The Convention shall be terminated six months after the receipt of the written notification. However, it shall continue to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, for amounts due or paid on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the Convention is terminated; and

b) in respect of other taxes, for the taxable periods beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the Convention is terminated.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Bucharest, on 14 September 2012, in the Romanian, Spanish and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR
ROMANIA

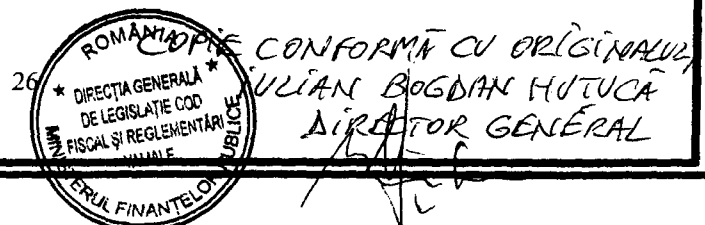

Florin GEORGESCU
Vice Prime Minister,
Minister of Public Finance

FOR
THE ORIENTAL REPUBLIC
OF URUGUAY

Roberto KREIMERMAN
Minister of Industry, Energy
and Mining

**CONVENIO
ENTRE
RUMANIA
Y
LA REPÚBLICA ORIENTAL DEL URUGUAY
PARA EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN Y
PREVENIR LA EVASIÓN FISCAL EN MATERIA DE
IMPUESTOS SOBRE LA RENTA Y SOBRE EL
PATRIMONIO**

Rumania y la República Oriental del Uruguay,

Deseando concluir un Convenio para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio,

Han acordado lo siguiente:

**CAPÍTULO I
ÁMBITO DE APLICACIÓN DEL CONVENIO**

**Artículo 1
PERSONAS COMPRENDIDAS**

El presente Convenio se aplicará a las personas que sean residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.

**Artículo 2
IMPUESTOS COMPRENDIDOS**

1. El presente Convenio se aplicará a los impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio exigibles por cada uno de los Estados Contratantes, sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales, cualquiera sea el sistema de exacción.
2. Se considerarán impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio todos los impuestos que gravan la totalidad de la renta, la totalidad del patrimonio, o cualquier parte de los mismos, incluidos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de la propiedad mobiliaria o inmobiliaria, así como los impuestos sobre las plusvalías.

3. Los impuestos actuales a los que se aplicará este Convenio son, en particular:

a) en Rumania:

- (i) el impuesto sobre las rentas;
- (ii) el impuesto sobre las utilidades;
- (iii) el impuesto a las rentas de los no residentes;

(en adelante denominados como "impuesto rumano");

b) en Uruguay:

- (i) el impuesto sobre las rentas empresariales;
- (ii) el impuesto sobre las rentas personales;
- (iii) el impuesto a las rentas de los no residentes;
- (iv) el impuesto de asistencia a la seguridad social; y
- (v) el impuesto al patrimonio;

(en adelante denominados como "impuesto uruguayo").

4. El Convenio se aplicará también a los impuestos idénticos o sustancialmente similares que se establezcan con posterioridad a la fecha de la firma del mismo, que se añadan a los impuestos actuales o les sustituyan. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes se notificarán mutuamente las modificaciones significativas que se hayan introducido en sus respectivas legislaciones fiscales.

CAPÍTULO II DEFINICIONES

Artículo 3 DEFINICIONES GENERALES

1. A los efectos de este Convenio, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente:

a) las expresiones "un Estado Contratante" y "el otro Estado Contratante" significan Rumania o Uruguay, según el contexto;

b) el término "Rumania" significa el territorio del estado de Rumania, incluyendo su mar territorial y el espacio aéreo sobre el territorio y el mar territorial sobre el cual Rumania ejerce soberanía, así como la zona contigua y la plataforma continental y la zona económica exclusiva sobre la cual Rumania ejerce, de acuerdo con su

- legislación y con las reglas y principios del derecho internacional, derechos de soberanía y jurisdicción;
- c) el término "Uruguay" significa el territorio de la República Oriental del Uruguay, y cuando se utilice en sentido geográfico significa el territorio en el que se aplican las leyes impositivas, incluyendo el espacio aéreo, las áreas marítimas, bajo los derechos de soberanía o jurisdicción de Uruguay, de acuerdo con el derecho internacional y la legislación nacional;
 - d) el término "persona" comprende una persona física, una sociedad y cualquier otra agrupación de personas;
 - e) el término "sociedad" significa cualquier persona jurídica o cualquier entidad que se considere persona jurídica a efectos impositivos;
 - f) el término "empresa" se aplica al ejercicio de toda actividad o negocio;
 - g) las expresiones "empresa de un Estado Contratante" y "empresa del otro Estado Contratante" significan, respectivamente, una empresa explotada por un residente de un Estado Contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado Contratante;
 - h) la expresión "tráfico internacional" significa todo transporte efectuado por un buque o aeronave explotado por una empresa cuya sede de dirección efectiva esté situada en un Estado Contratante, salvo cuando el buque o aeronave sea explotado únicamente entre puntos situados en el otro Estado Contratante;
 - i) la expresión "autoridad competente" significa:
 - (i) en Rumania, el Ministro de Finanzas Públicas o su representante autorizado;
 - (ii) en Uruguay, el Ministro de Economía y Finanzas o su representante autorizado;
 - j) el término "nacional" significa:
 - (i) en el caso de Rumania, toda persona física que posea la ciudadanía de Rumania y toda persona jurídica, sociedad de personas -partnership- o asociación, que tenga la calidad de tal de conformidad con las leyes vigentes en Rumania;

- (ii) en el caso de Uruguay, toda persona física que posea la nacionalidad o ciudadanía de Uruguay y toda persona jurídica, sociedad de personas -partnership- o asociación que tenga la calidad de tal de conformidad con las leyes vigentes en Uruguay;
- k) el término "negocio" incluye el ejercicio de servicios profesionales y la realización de otras actividades de carácter independiente.

2. Para la aplicación del Convenio por un Estado Contratante en un momento determinado, cualquier término o expresión no definida en el mismo tendrá, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente, el significado que en ese momento le atribuya la legislación de ese Estado relativa a los impuestos que son objeto del Convenio, prevaleciendo el significado atribuido por esa legislación fiscal sobre el que resultaría de otras leyes de ese Estado.

Artículo 4 RESIDENTE

1. A los efectos de este Convenio, la expresión "residente de un Estado Contratante" significa toda persona que, en virtud de la legislación de ese Estado, esté sujeta a imposición en el mismo en razón de su domicilio, residencia, sede de dirección, lugar de registro o lugar de constitución, o cualquier otro criterio de naturaleza análoga, incluyendo también a ese Estado y a sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales. Esta expresión no incluye, sin embargo, a las personas que estén sujetas a imposición en ese Estado exclusivamente por la renta que obtengan de fuentes situadas en el citado Estado o por el patrimonio situado en el mismo.

2. Cuando, en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona física sea residente de ambos Estados Contratantes, su situación se resolverá de la siguiente manera:

- a) dicha persona será considerada residente solamente del Estado donde tenga una vivienda permanente a su disposición; si tuviera una vivienda permanente a su disposición en ambos Estados, se considerará residente solamente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);

- b) si no pudiera determinarse el Estado en el que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales, o si no tuviera una vivienda permanente a su disposición en ninguno de los Estados, se considerará residente solamente del Estado donde viva habitualmente;
 - c) si viviera habitualmente en ambos Estados, o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente solamente del Estado del que sea nacional;
 - d) si fuera nacional de ambos Estados, o no lo fuera de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los Estados Contratantes resolverán el caso de común acuerdo.
3. Cuando, en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona que no sea una persona física sea residente de ambos Estados Contratantes, se considerará residente solamente del Estado donde se encuentre su sede de dirección efectiva.

Artículo 5 ESTABLECIMIENTO PERMANENTE

1. A efectos del presente Convenio, la expresión "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios mediante el cual una empresa realiza toda o parte de su actividad.
2. La expresión "establecimiento permanente" comprende, en especial:
- a) una sede de dirección;
 - b) una sucursal;
 - c) una oficina;
 - d) una fábrica;
 - e) un taller; y
 - f) una mina, un pozo de petróleo o gas, una cantera o cualquier otro lugar de extracción de recursos naturales.
3. La expresión "establecimiento permanente" comprende asimismo:
- a) una obra, un proyecto de construcción, instalación o montaje, o actividades de supervisión relacionadas, pero sólo si la duración de tales obras, proyectos o actividades excede de nueve meses.

b) la prestación de servicios, incluidos los servicios de consultoría, por una empresa por intermedio de sus empleados u otro personal contratado por la empresa para dicho propósito, pero sólo en el caso de que las actividades de esa naturaleza prosigan (en relación con el mismo proyecto o con un proyecto conexo) en un Estado Contratante durante un periodo o periodos que en total excedan de seis meses, dentro de un periodo cualquiera de doce meses.

4. No obstante las disposiciones anteriores de este Artículo, se considerará que la expresión "establecimiento permanente" no incluye:

- a) la utilización de instalaciones con el único fin de almacenar o exponer bienes o mercancías pertenecientes a la empresa;
- b) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de almacenarlas o exponerlas;
- c) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de que sean transformadas por otra empresa;
- d) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa, que sean exhibidas en una feria o exposición comercial, y que sean vendidas por la empresa al final de dicha feria o exposición;
- e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de comprar bienes o mercancías o de recoger información, para la empresa;
- f) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar para la empresa cualquier otra actividad de carácter auxiliar o preparatorio;
- g) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar cualquier combinación de las actividades mencionadas en los subapartados a) a f), a condición de que el conjunto de la actividad del lugar fijo de negocios que resulte de esa combinación conserve su carácter auxiliar o preparatorio.

5. No obstante lo dispuesto en los apartados 1 y 2, cuando una persona - distinta de un agente independiente al que le es aplicable el apartado 6 - actúe por cuenta de una empresa y ostente y ejerza habitualmente en un Estado Contratante poderes que la faculten para concluir contratos en nombre de la empresa, se considerará que esa empresa tiene un establecimiento permanente en ese Estado respecto de las actividades que dicha persona realice para la empresa, a menos que las actividades de esa persona se limiten a las mencionadas en el apartado 4 y que, de haber sido realizadas por medio de un lugar fijo de negocios, no hubieran determinado la consideración de dicho lugar fijo de negocios como un establecimiento permanente de acuerdo con las disposiciones de ese apartado.

6. No se considera que una empresa tiene un establecimiento permanente en un Estado Contratante por el mero hecho de que realice sus actividades en ese Estado por medio de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente independiente, siempre que dichas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad.

7. El hecho de que una sociedad residente de un Estado Contratante controle o sea controlada por una sociedad residente del otro Estado Contratante o que realice actividades en ese otro Estado (ya sea por medio de un establecimiento permanente o de otra manera), no convertirá por sí solo a cualquiera de estas sociedades en establecimiento permanente de la otra.

CAPÍTULO III IMPOSICIÓN DE LAS RENTAS

Artículo 6 RENTAS INMOBILIARIAS

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de la propiedad inmobiliaria (incluidas las rentas de explotaciones agrícolas o forestales) situada en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. La expresión "propiedad inmobiliaria" tendrá el significado que le atribuya el derecho del Estado Contratante en que la propiedad en cuestión esté situada. Dicha expresión comprenderá en todo caso la propiedad accesoria a la propiedad inmobiliaria, el ganado y el equipo utilizado en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos ~~de los~~ que

sean aplicables las disposiciones de derecho privado relativas a los bienes raíces, el usufructo de la propiedad inmobiliaria y el derecho a percibir pagos fijos o variables en contraprestación por la explotación, o la concesión de la explotación, de yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales; los buques y aeronaves no tendrán la consideración de propiedad inmobiliaria.

3. Las disposiciones del apartado 1 se aplicarán a las rentas derivadas de la utilización directa, el arrendamiento o el uso, así como de cualquier otra forma de explotación de la propiedad inmobiliaria.

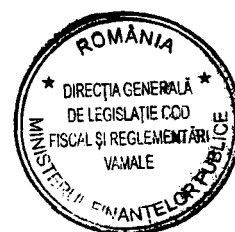
4. Las disposiciones de los apartados 1 y 3 se aplicarán igualmente a las rentas derivadas de la propiedad inmobiliaria de una empresa.

Artículo 7 UTILIDADES EMPRESARIALES

1. Las utilidades de una empresa de un Estado Contratante podrán someterse a imposición solamente en ese Estado, a no ser que la empresa realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él. Si la empresa realiza su actividad de dicha manera, las utilidades de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que sean imputables a ese establecimiento permanente.

2. Sin perjuicio de las disposiciones del apartado 3, cuando una empresa de un Estado Contratante realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado Contratante se atribuirán a dicho establecimiento permanente las utilidades que el mismo hubiera podido obtener si fuera una empresa distinta y separada que realizase actividades idénticas o similares, en las mismas o análogas condiciones y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación de la utilidad del establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos realizados para los fines del establecimiento permanente, incluyéndose los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, tanto si se efectúan en el Estado en que se encuentra el establecimiento permanente como en otra parte.

4. No se atribuirán utilidades a un establecimiento permanente por la simple compra de bienes o mercancías para la empresa.

5. A efectos de los apartados anteriores, las utilidades imputables al establecimiento permanente se calcularán cada año utilizando el mismo método, a no ser que existan motivos válidos y suficientes para proceder de otra forma.

6. Cuando las utilidades comprendan elementos de renta regulados separadamente en otros artículos de este Convenio, las disposiciones de dichos Artículos no quedarán afectadas por las del presente Artículo.

Artículo 8 TRANSPORTE MARÍTIMO Y AÉREO

1. Las utilidades procedentes de la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional podrán someterse a imposición solamente en el Estado Contratante en el que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

2. Si la sede de dirección efectiva de una empresa de transporte marítimo estuviera a bordo de un buque, se considerará situada en el Estado Contratante donde esté el puerto base del buque o, si no existiera tal puerto base, en el Estado Contratante del que sea residente la persona que explota el buque.

3. Las disposiciones del apartado 1 serán también aplicables a las utilidades procedentes de la participación en un consorcio -pool-, en una empresa mixta o en una agencia de explotación internacional.

Artículo 9 EMPRESAS ASOCIADAS

1. Cuando

a) una empresa de un Estado Contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado Contratante, o

b) unas mismas personas participen directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado Contratante y de una empresa del otro Estado Contratante,

y en uno y otro caso, las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, las utilidades que habrían sido obtenidas por una de las empresas de no existir dichas condiciones, y que de hecho no se han realizado a causa de las mismas, pueden incluirse en las utilidades de esa empresa y someterse a imposición en consecuencia.

2. Cuando un Estado Contratante incluya en las utilidades de una empresa de ese Estado – y, en consecuencia, grave - las de una empresa del otro Estado Contratante que ya han sido gravadas en ese otro Estado, y estas utilidades así incluidas son las que habrían sido realizadas por la empresa del Estado mencionado en primer lugar si las condiciones convenidas entre las dos empresas hubieran sido las acordadas entre empresas independientes, ese otro Estado practicará el ajuste correspondiente a la cuantía del impuesto que ha percibido sobre esas utilidades. Para determinar dicho ajuste, se tendrán en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio y las autoridades competentes de los Estados Contratantes se consultarán en caso necesario.

Artículo 10 DIVIDENDOS

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichos dividendos podrán someterse también a imposición en el Estado Contratante en que resida la sociedad que paga los dividendos y según la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de los dividendos es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del:

a) 5 por ciento del importe bruto de los dividendos si el beneficiario efectivo es una sociedad (excluidas las sociedades de personas – partnerships–) que posea directamente al menos el 25 por ciento del capital de la sociedad que paga los dividendos;

b) 10 por ciento del importe bruto de los dividendos en los demás casos.

Este apartado no afectará a la imposición de la sociedad respecto de las utilidades con cargo a las cuales se pagan los dividendos.

3. El término "dividendos" empleado en el presente Artículo, significa las rentas de las acciones, de las participaciones mineras, de las partes de fundador u otros derechos, excepto los de crédito, que permitan participar en las utilidades, así como las rentas de otras participaciones sociales sujetas al mismo régimen fiscal que las rentas de las acciones por la legislación del Estado de residencia de la sociedad que hace la distribución.

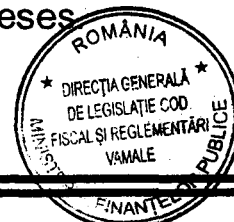
4. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no serán aplicables si el beneficiario efectivo de los dividendos, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante, del que es residente la sociedad que paga los dividendos, actividades empresariales a través de un establecimiento permanente situado allí, y la participación que genera los dividendos está vinculada efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.

5. Cuando una sociedad residente de un Estado Contratante obtenga utilidades o rentas procedentes del otro Estado Contratante, ese otro Estado no podrá exigir impuesto alguno sobre los dividendos pagados por la sociedad, salvo en la medida en que esos dividendos se paguen a un residente de ese otro Estado o la participación que genera los dividendos esté vinculada efectivamente a un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, ni tampoco someter las utilidades no distribuidas de la sociedad a un impuesto sobre las mismas, aunque los dividendos pagados o las utilidades no distribuidas consistan, total o parcialmente, en utilidades o rentas procedentes de ese otro Estado.

Artículo 11 INTERESES

1. Los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichos intereses podrán someterse también a imposición en el Estado Contratante del que procedan y según la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de los intereses es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del 10 por ciento del importe bruto de los intereses.

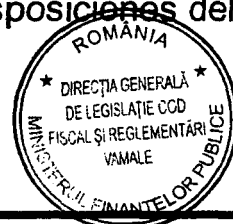
3. No obstante lo dispuesto en el apartado 2 los intereses procedentes de un Estado Contratante estarán exentos de impuestos en ese Estado si los mismos son obtenidos y efectivamente detentados, por el Gobierno del otro Estado Contratante, sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales, o si los créditos de un residente del otro Estado Contratante están garantizados, asegurados o financiados por una institución financiera íntegramente de propiedad del Gobierno del otro Estado Contratante.

4. El término "intereses" empleado en el presente Artículo, significa las rentas de créditos de cualquier naturaleza, con o sin garantía hipotecaria o cláusula de participación en las utilidades del deudor y, en particular, las rentas de valores públicos y las rentas de bonos y obligaciones, incluidas las primas y premios unidos a esos títulos. Las penalizaciones por mora en el pago no se considerarán intereses a efectos del presente Artículo.

5. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no serán aplicables si el beneficiario efectivo de los intereses, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante, del que proceden los intereses, actividades empresariales a través de un establecimiento permanente situado allí, y el crédito que genera los intereses está vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.

6. Los intereses se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor sea un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente en relación con el cual se haya contraído la deuda por la que se pagan los intereses, y estos últimos son soportados por el citado establecimiento permanente, dichos intereses se considerarán procedentes del Estado Contratante en que esté situado el susodicho establecimiento permanente.

7. Cuando en razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo, o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de los intereses, habida cuenta del crédito por el que se paguen, exceda del que hubieran convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En tal caso la cuantía en exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

Artículo 12 REGALÍAS

1. Las regalías procedentes de un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.
2. Sin embargo, dichas regalías podrán someterse también a imposición en el Estado Contratante del que procedan y según la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de las regalías es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del 10 por ciento del importe bruto de las regalías.
3. El término "regalías" empleado en el presente Artículo, significa las cantidades de cualquier clase pagadas por el uso, o la concesión de uso, de derechos de autor sobre obras literarias, artísticas o científicas, incluidas las películas cinematográficas y películas o cintas para su difusión televisiva o radial, de patentes, marcas, diseños o modelos, planos, fórmulas o procedimientos secretos, o por el uso o el derecho al uso de equipos industriales, comerciales o científicos, o por informaciones relativas a experiencias industriales, comerciales o científicas.
4. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no serán aplicables si el beneficiario efectivo de las regalías, residente de un Estado Contratante, realiza en el Estado Contratante del que proceden las regalías, actividades empresariales a través de un establecimiento permanente situado allí, y el bien o el derecho por el que se pagan las regalías está vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.
5. Las regalías se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor es un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando quien paga las regalías, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en uno de los Estados Contratantes un establecimiento permanente en relación con el cual se haya contraído la obligación de pago de las regalías y dicho establecimiento permanente soporte la carga de las mismas, las regalías se considerarán procedentes del Estado donde esté situado el susodicho establecimiento permanente.
6. Cuando en razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo, o de las que uno y otro mantienen con

terceros, el importe de las regalías, habida cuenta del uso, derecho o información por los que se pagan, exceda del que hubieran convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En tal caso la cuantía en exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

Artículo 13 GANANCIAS DE CAPITAL

1. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de propiedad inmobiliaria tal como se define en el Artículo 6, situada en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.
2. Las ganancias derivadas de la enajenación de propiedad mobiliaria que forme parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante incluyendo las ganancias derivadas de la enajenación de dicho establecimiento permanente (sólo o con el conjunto de la empresa), pueden someterse a imposición en ese otro Estado.
3. Las ganancias derivadas de la enajenación de buques o aeronaves explotados en el tráfico internacional, o de propiedad mobiliaria afecta a la explotación de dichos buques o aeronaves, podrán someterse a imposición solamente en el Estado Contratante en que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.
4. Las ganancias obtenidas por un residente de un Estado Contratante de la enajenación de acciones en las que más del 50 por ciento de su valor proceda, de forma directa o indirecta, de propiedad inmobiliaria situada en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.
5. Las ganancias derivadas de la enajenación de cualquier otro bien distinto de los mencionados en los apartados 1, 2, 3 y 4, podrán someterse a imposición solamente en el Estado Contratante en que resida el enajenante.

Artículo 14

RENTAS DEL TRABAJO DEPENDIENTE

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los Artículos 15, 17 y 18, los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares obtenidas por un residente de un Estado Contratante en razón de un trabajo dependiente podrán someterse a imposición solamente en ese Estado, a no ser que el trabajo dependiente se desarrolle en el otro Estado Contratante. Si el trabajo dependiente se desarrolla de esa forma, las remuneraciones derivadas del mismo pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante en razón de un trabajo dependiente realizado en el otro Estado Contratante podrán someterse a imposición solamente en el Estado mencionado en primer lugar si:

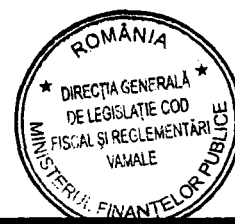
- a) el perceptor permanece en el otro Estado durante un período o períodos cuya duración no exceda, en conjunto, de 183 días en cualquier período de doce meses que comience o termine en el año fiscal considerado, y
- b) las remuneraciones son pagadas por, o en nombre de, un empleador que no sea residente del otro Estado, y
- c) las remuneraciones no son soportadas por un establecimiento permanente que el empleador tenga en el otro Estado.

3. No obstante las disposiciones precedentes de este Artículo, las remuneraciones obtenidas de un trabajo dependiente realizado a bordo de un buque o aeronave explotados en tráfico internacional, pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

Artículo 15

HONORARIOS DE DIRECTORES

Los honorarios de directores y otras retribuciones similares que un residente de un Estado Contratante obtenga como miembro de un directorio de una sociedad residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

Artículo 16 ARTISTAS Y DEPORTISTAS

1. No obstante lo dispuesto en los Artículos 7 y 14, las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga del ejercicio de sus actividades personales en el otro Estado Contratante en calidad de artista del espectáculo, tal como actor de teatro, cine, radio o televisión, o músico o como deportista, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. No obstante lo dispuesto en los Artículos 7 y 14, cuando las rentas derivadas de las actividades personales de los artistas del espectáculo o los deportistas, en esa calidad, se atribuyan no ya al propio artista del espectáculo o deportista sino a otra persona, dichas rentas pueden someterse a imposición en el Estado Contratante donde se realicen las actividades del artista del espectáculo o del deportista.

3. No obstante lo dispuesto en los apartados 1 y 2, las rentas obtenidas de las actividades referidas en el apartado 1 en el marco de intercambios culturales o deportivos acordados por los Gobiernos de los Estados Contratantes y que carezcan de fines de lucro, estarán exentas de impuestos en el Estado Contratante en que dichas actividades se realicen.

Artículo 17 PENSIONES

Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 2 del Artículo 18, las pensiones y demás remuneraciones similares pagadas a un residente de un Estado Contratante por un trabajo dependiente anterior, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

Artículo 18 FUNCIONES PÚBLICAS

1. a) Los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares, pagadas por un Estado Contratante o por una de sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales, a una persona física por los servicios prestados a ese Estado o a esa subdivisión, autoridad o unidad, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

b) Sin embargo, dichos sueldos, salarios y remuneraciones podrán someterse a imposición solamente en el otro Estado Contratante, si los servicios se prestan en ese Estado y la persona física es un residente de ese Estado que:

(i) es nacional de ese Estado, o

(ii) no ha adquirido la condición de residente de ese Estado solamente con el propósito de prestar los servicios.

2. a) No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las pensiones y otras remuneraciones similares pagadas por, o con cargo a fondos creados por un Estado Contratante o una de sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales, a una persona física por los servicios prestados a ese Estado o a esa subdivisión, autoridad o unidad, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

b) Sin embargo, dichas pensiones y otras remuneraciones similares podrán someterse a imposición solamente en el otro Estado Contratante si la persona física es residente y nacional de ese Estado.

3. Lo dispuesto en los artículos 14, 15, 16 y 17 se aplicará a los sueldos, salarios, pensiones, y otras remuneraciones similares, pagados por los servicios prestados en el marco de un negocio realizado por un Estado Contratante o por una de sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales.

Artículo 19

ESTUDIANTES Y PERSONAS EN PRÁCTICAS

Las cantidades que reciba para cubrir sus gastos de manutención, estudios o capacitación, un estudiante o una persona en prácticas que sea, o haya sido inmediatamente antes de visitar un Estado Contratante, residente del otro Estado Contratante y que se encuentre en el Estado mencionado en primer lugar con el único fin de proseguir sus estudios o capacitación, no podrán someterse a imposición en ese Estado siempre que los citados pagos procedan de fuentes externas al mismo.

Artículo 20 OTRAS RENTAS

1. Las rentas de un residente de un Estado Contratante, cualquiera que fuese su procedencia, no mencionadas en los anteriores Artículos del presente Convenio, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

2. Lo dispuesto en el apartado 1 no será aplicable a las rentas, distintas de las derivadas de la propiedad inmobiliaria en el sentido del apartado 2 del Artículo 6, cuando el beneficiario de dichas rentas, residente de un Estado Contratante, realice en el otro Estado Contratante actividades empresariales a través de un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, y el derecho o bien por el que se pagan las rentas esté vinculado efectivamente a dicho establecimiento permanente. En tal caso serán aplicables las disposiciones del Artículo 7.

CAPÍTULO IV IMPOSICIÓN DEL PATRIMONIO

Artículo 21 PATRIMONIO

1. El patrimonio constituido por propiedad inmobiliaria, en el sentido del Artículo 6, que posea un residente de un Estado Contratante y esté situado en el otro Estado Contratante, puede someterse a imposición en ese otro Estado.

2. El patrimonio constituido por propiedad mobiliaria que forme parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, puede someterse a imposición en ese otro Estado.

3. El patrimonio constituido por buques y aeronaves explotados en el tráfico internacional, y por propiedad mobiliaria afecta a la explotación de tales buques o aeronaves, podrá someterse a imposición solamente en el Estado Contratante en que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

4. Todos los demás elementos patrimoniales de un residente de un Estado Contratante podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

CAPÍTULO V MÉTODOS PARA ELIMINAR LA DOBLE IMPOSICIÓN

Artículo 22 ELIMINACIÓN DE LA DOBLE IMPOSICIÓN

Se acuerda que la doble imposición se evitará de la siguiente manera:

1. En el caso de Rumania:

Quando un residente de Rumania obtenga rentas o posea elementos patrimoniales que, de acuerdo con lo dispuesto en el presente Convenio, puedan someterse a imposición en Uruguay, Rumania permitirá:

- a) una deducción del impuesto sobre las rentas de ese residente por un importe igual al impuesto sobre las rentas abonado en Uruguay;
- b) una deducción del impuesto sobre el patrimonio de ese residente por un importe igual al impuesto sobre el patrimonio abonado en Uruguay.

Sin embargo, tal deducción no podrá en ningún caso exceder la parte del impuesto sobre la renta o el patrimonio, calculado previo al otorgamiento de la misma, que sea imputable, según corresponda, a la renta o el patrimonio que puede someterse a imposición en Uruguay.

2. En el caso de Uruguay:

- a) Los residentes de Uruguay, que obtengan rentas que conforme a la legislación rumana y a las disposiciones del presente Convenio, hayan sido sometidas a imposición en Rumania, pueden acreditar el impuesto abonado en tal concepto contra cualquier impuesto uruguayo a ser abonado con relación a la misma renta, sujeto a las disposiciones aplicables de la legislación uruguaya. Lo mismo será de aplicación con respecto al patrimonio que, conforme a la legislación rumana y a las disposiciones de este Convenio, haya sido objeto de imposición en Rumania; el impuesto al patrimonio abonado en tal concepto puede ser acreditado contra cualquier impuesto uruguayo a ser abonado con relación al mismo patrimonio, sujeto a las disposiciones aplicables de la legislación uruguaya. Sin embargo, tal deducción no podrá exceder la parte del impuesto

uruguayo sobre la renta o el patrimonio, calculado previo al otorgamiento de la misma;

- b) Cuando, de conformidad con cualquier disposición de este Convenio, las rentas obtenidas por un residente de Uruguay o el patrimonio que posea, estén exentos de impuestos en Uruguay, Uruguay puede, no obstante, tomar en consideración las rentas o el patrimonio exentos para calcular el impuesto sobre el resto de las rentas o el patrimonio de ese residente.

CAPÍTULO VI DISPOSICIONES ESPECIALES

Artículo 23 NO DISCRIMINACIÓN

1. Los nacionales de un Estado Contratante no serán sometidos en el otro Estado Contratante a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de ese otro Estado que se encuentren en las mismas condiciones, en particular con respecto a la residencia. No obstante las disposiciones del Artículo 1, la presente disposición será también aplicable a las personas que no sean residentes de uno o de ninguno de los Estados Contratantes.
2. Los establecimientos permanentes que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante no serán sometidos a imposición en ese Estado de manera menos favorable que las empresas de ese otro Estado que realicen las mismas actividades. Esta disposición no podrá interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a conceder a los residentes del otro Estado Contratante las deducciones personales, desgravaciones y reducciones impositivas, que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o cargas familiares.
3. A menos que se apliquen las disposiciones del apartado 1 del Artículo 9, del apartado 7 del Artículo 11 o del apartado 6 del Artículo 12, los intereses, regalías y demás gastos pagados por una empresa de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante serán deducibles para determinar las utilidades sujetas a imposición de dicha empresa, en las mismas condiciones que si se hubieran pagado a un residente del Estado mencionado en primer lugar. Igualmente, las deudas de una empresa de un Estado Contratante contraídas con un residente del

otro Estado Contratante serán deducibles para la determinación del patrimonio imponible de dicha empresa, en las mismas condiciones que si se hubieran contraído con un residente del Estado mencionado en primer lugar.

4. Las empresas de un Estado Contratante cuyo capital esté total o parcialmente poseído, o controlado directa o indirectamente, por uno o varios residentes del otro Estado Contratante, no se someterán en el Estado Contratante mencionado en primer lugar a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos, que aquellos a los que estén o puedan estar sometidas otras empresas similares del Estado mencionado en primer lugar.

5. Las disposiciones del presente Artículo se aplicarán solamente a los impuestos comprendidos por este Convenio.

Artículo 24 PROCEDIMIENTO AMISTOSO

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o por ambos Estados Contratantes implican o pueden implicar para ella una imposición que no esté conforme con las disposiciones del presente Convenio, puede, con independencia de los recursos previstos por el derecho interno de esos Estados, someter su caso a la autoridad competente del Estado Contratante del que sea residente o, si fuera aplicable el apartado 1 del Artículo 23, a la del Estado Contratante del que sea nacional. El caso debe ser planteado dentro de los tres años siguientes a la primera notificación de la medida que implique una imposición no conforme a las disposiciones del Convenio.

2. La autoridad competente, si la reclamación le parece fundada y si no puede por sí misma encontrar una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver la cuestión por medio de un acuerdo amistoso con la autoridad competente del otro Estado Contratante, a fin de evitar una imposición que no se ajuste a este Convenio. El acuerdo será aplicable independientemente de los plazos previstos por el derecho interno de los Estados Contratantes.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes harán lo posible por resolver las dificultades o las dudas que plantee la interpretación o aplicación del Convenio por medio de un acuerdo

amistoso. También pueden ponerse de acuerdo para tratar de eliminar la doble imposición en los casos no previstos en el Convenio.

4. A fin de llegar a un acuerdo en el sentido de los apartados anteriores, las autoridades competentes de los Estados Contratantes podrán comunicarse directamente, incluso en el seno de una comisión mixta integrada por ellas mismas o sus representantes.

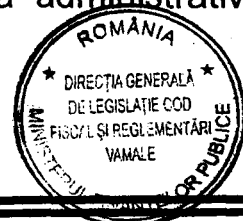
Artículo 25 INTERCAMBIO DE INFORMACIÓN

1. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes intercambiarán la información previsiblemente pertinente para aplicar lo dispuesto en el presente Convenio o para administrar o exigir lo dispuesto en la legislación nacional de los Estados Contratantes relativa a los impuestos de toda clase y naturaleza percibidos por los Estados Contratantes, o sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales, en la medida en que la imposición prevista no sea contraria al Convenio. El intercambio de información no está limitado por los Artículos 1 y 2.

2. La información recibida por un Estado Contratante en virtud del apartado 1 será mantenida secreta de la misma forma que la información obtenida en virtud del Derecho interno de ese Estado y sólo se desvelará a las personas o autoridades (incluidos los tribunales y órganos administrativos) encargadas de la liquidación o recaudación de los impuestos a los que hace referencia el apartado 1, de su aplicación efectiva o de la persecución del incumplimiento relativo a los mismos, de la resolución de los recursos en relación con los mismos o de la supervisión de las funciones anteriores. Dichas personas o autoridades sólo utilizarán esta información para dichos fines. Pueden desvelar la información en las audiencias públicas de los tribunales o en las sentencias judiciales.

3. En ningún caso las disposiciones de los apartados 1 y 2 podrán interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a:

- a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación o práctica administrativa, o a las del otro Estado Contratante;
- b) suministrar información que no se pueda obtener sobre la base de su propia legislación o en el ejercicio de su práctica administrativa normal, o de las del otro Estado Contratante;

c) suministrar información que revele secretos comerciales, gerenciales, industriales o profesionales, procedimientos comerciales o informaciones cuya divulgación sea contraria al orden público.

4. Si un Estado Contratante solicita información conforme al presente Artículo, el otro Estado Contratante utilizará las medidas para recabar información de que disponga con el fin de obtener la información solicitada, aun cuando ese otro Estado pueda no necesitar dicha información para sus propios fines tributarios. La obligación precedente está limitada por lo dispuesto en el apartado 3, pero en ningún caso dichas limitaciones serán interpretadas en el sentido de permitir que un Estado Contratante se niegue a proporcionar información exclusivamente por la ausencia de interés doméstico en la misma.

5. En ningún caso las disposiciones del apartado 3 se interpretarán en el sentido de permitir a un Estado Contratante negarse a proporcionar información únicamente porque esta obre en poder de un banco, otras instituciones financieras, o de cualquier persona que actúe en calidad representativa o fiduciaria o porque esa información haga referencia a la participación en la titularidad de una persona.

Artículo 26

ASISTENCIA EN LA RECAUDACIÓN DE IMPUESTOS

1. Los Estados Contratantes se prestarán asistencia mutua en la recaudación de sus créditos tributarios. Esta asistencia no está limitada por los Artículos 1 y 2. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes pueden de mutuo acuerdo establecer la forma de aplicación de este Artículo.

2. La expresión "crédito tributario" empleada en este Artículo significa todo importe debido por concepto de impuestos de cualquier naturaleza y descripción exigidos por los Estados Contratantes o sus subdivisiones políticas, autoridades locales o unidades administrativas-territoriales, en la medida en que la imposición así exigida no sea contraria al presente Convenio o cualquier otro instrumento del que sean parte los Estados Contratantes, así como los intereses, sanciones administrativas y costos de recaudación o de establecimiento de medidas cautelares relacionadas con dicho importe.

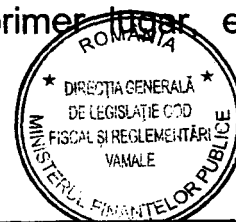
3. Cuando un crédito tributario de un Estado Contratante es exigible conforme a las leyes de ese Estado y es adeudado por una persona que, en ese momento, no puede, conforme las leyes de ese Estado, impedir su recaudación, dicho crédito tributario, a solicitud de la autoridad competente de ese Estado, será aceptado a los efectos de su recaudación por parte de la autoridad competente del otro Estado Contratante. Ese crédito tributario será recaudado por ese otro Estado de conformidad con las disposiciones de su propia legislación relativas a la aplicación y recaudación de sus propios impuestos tal como si se tratara de un crédito tributario de ese otro Estado.

4. Cuando un crédito tributario de un Estado Contratante es un crédito respecto del cual ese Estado puede, conforme a su propia legislación, tomar medidas cautelares con el fin de asegurar su cobro, dicho crédito tributario, a solicitud de la autoridad competente de dicho Estado, será aceptado a fin de que se tomen las medidas cautelares por parte de la autoridad competente del otro Estado Contratante. Ese otro Estado tomará medidas cautelares respecto de dicho crédito tributario conforme a las disposiciones de su propia legislación tal como si se tratara de un crédito tributario de ese otro Estado, aún si, en el momento en que se aplican tales medidas, el crédito tributario no es exigible en el Estado mencionado en primer lugar o es adeudado por una persona facultada a impedir su recaudación.

5. No obstante lo dispuesto en los apartados 3 y 4, un crédito tributario aceptado por un Estado Contratante a los efectos de los apartados 3 o 4 no estará, en ese Estado, sujeto a la prescripción o prelación aplicable a un crédito tributario bajo las leyes de aquel Estado en razón de su propia naturaleza. Asimismo, un crédito tributario aceptado por un Estado Contratante a los efectos de los apartados 3 o 4 no disfrutará, en ese Estado, de la prelación aplicable a un crédito tributario bajo las leyes del otro Estado Contratante.

6. Ningún procedimiento relativo a la existencia, validez o cuantía de un crédito tributario de un Estado contratante podrá iniciarse ante los tribunales u órganos administrativos del otro Estado contratante.

7. Cuando en cualquier momento posterior a que un Estado Contratante haya formulado una petición en virtud de los apartados 3 o 4, y antes de que el otro Estado Contratante haya recaudado y remitido el crédito tributario pertinente al Estado mencionado en primer lugar, el crédito tributario pertinente dejara de ser

- a) en el caso de una solicitud prevista por el apartado 3, un crédito tributario del Estado mencionado en primer lugar que sea exigible bajo las leyes de ese Estado y que sea adeudado por una persona que, en ese momento no puede, conforme a las leyes de ese Estado, impedir su recaudación, o
- b) en el caso de una solicitud prevista por el apartado 4, un crédito tributario del Estado mencionado en primer lugar respecto al cual ese Estado pueda, de conformidad con sus leyes, adoptar medidas cautelares con el fin de asegurar su cobro,

la autoridad competente del Estado mencionado en primer lugar notificará sin dilación a la autoridad competente del otro Estado este hecho y, a opción del otro Estado, el Estado mencionado en primer lugar suspenderá o retirará su solicitud.

8. En ningún caso las disposiciones de este Artículo serán interpretadas de forma tal de imponer a un Estado Contratante la obligación de:

- a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación o práctica administrativa, o a las del otro Estado Contratante;
- b) adoptar medidas contrarias al orden público;
- c) proporcionar asistencia si el otro Estado Contratante no ha puesto en práctica todas las medidas razonables de recaudación o cautelares, según corresponda, disponibles conforme a su legislación o práctica administrativa;
- d) proporcionar asistencia en aquellos casos en que la carga administrativa para ese Estado sea claramente desproporcionada con respecto al beneficio que vaya a obtener el otro Estado Contratante.

Artículo 27 **MIEMBROS DE MISIONES DIPLOMÁTICAS Y** **DE OFICINAS CONSULARES**

Las disposiciones del presente Convenio no afectarán a los privilegios fiscales de los miembros de las misiones diplomáticas o de las oficinas consulares, de acuerdo con los principios generales del derecho internacional o en virtud de las disposiciones de acuerdos especiales.

CAPÍTULO VII DISPOSICIONES FINALES

Artículo 28 ENTRADA EN VIGOR

1. Los Estados Contratantes se notificarán entre sí por vía diplomática que se han cumplido los requerimientos legales internos para la entrada en vigor del Convenio.

2. El Convenio entrará en vigor el trigésimo día posterior a la fecha de la última notificación a que se refiere el apartado 1. Las disposiciones del Convenio surtirán efecto:

a) respecto de los impuestos retenidos en la fuente, a las cantidades debidas o pagadas a partir del primer día de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que entre en vigor el presente Convenio; y

b) respecto de los restantes impuestos, a los períodos impositivos que se inicien a partir del primer día de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que entre en vigor el presente Convenio.

3. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 2, el Artículo 25 surtirá efecto:

a) respecto a delitos fiscales, en la fecha de su entrada en vigor; y

b) en todos los demás casos:

(i) a partir del primer día de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que entre en vigor el presente Convenio, pero sólo respecto a los períodos impositivos que se inicien en o a partir de sea fecha;

(ii) en la fecha de su entrada en vigor, cuando no haya períodos impositivos.

Artículo 29 TERMINACIÓN

El presente Convenio permanecerá en vigor indefinidamente. Cualquier Estado Contratante puede terminar el Convenio luego de cinco años desde la fecha de su entrada en vigor, entregando al otro Estado Contratante, por vía diplomática, una notificación escrita. El Convenio se terminará seis meses después de la recepción de la notificación escrita. No obstante, el mismo continuará surtiendo efecto:

- a) respecto de los impuestos retenidos en la fuente, a las cantidades debidas o pagadas a partir del primer día de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que se termine el Convenio; y
- b) respecto de los restantes impuestos, a los períodos impositivos que se inicien a partir del primer día de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que se termine el Convenio.

EN FE DE LO CUAL, los suscritos, debidamente autorizados a tales efectos, han firmado este Convenio.

HECHO en duplicado en Bucarest, el 14 septiembre 2012, en idioma rumano, español e inglés, siendo todos los textos igualmente auténticos. En el caso de divergencias de interpretación, prevalecerá la versión en inglés.

**POR
RUMANIA**

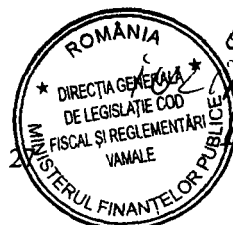

Florin GEORGESCU
Vice Primer Ministro,
Ministro de Finanzas Públicas

**POR
LA REPÚBLICA ORIENTAL
DEL URUGUAY**

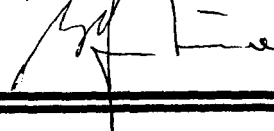
Roberto KREIMERMAN
Ministro de Industria, Energía
y Minería

COPIE CONFORMĂ CU

ORIGINALUL

IOAN BOGDAN HUTUCĂ
DIRECTOR GENERAL

DPES/484/21.11.2014

Ministerul Finanțelor Publice
Direcția Legislație Impozite Directe

Aprob,

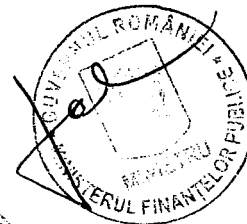
Traian BĂSESCU
Președintele României

Propun aprobarea,

Emil BOC
Prim-ministru

MEMORANDUM

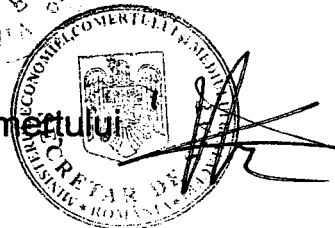
De la: Gheorghe IALOMIȚIANU,
Ministrul finanțelor publice

Avizat: Teodor BACONȘCHI,
Ministrul afacerilor externe

Ion ARITON,
Ministrul economiei, comerțului
și mediului de afaceri

Cătălin Marian PREDOIU,
Ministrul justiției

Tema: Aprobare privind semnarea Convenției între România și Republica Orientală a Uruguayului pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Dezvoltarea cooperării economice, intensificarea și diversificarea schimburilor comerciale, tehnico - științifice și culturale dintre România și Republica Orientală a Uruguayului, dorința de extindere a cadrului juridic bilateral actual și interesul deosebit manifestat de oamenii de afaceri din cele două țări au făcut necesară inițierea de negocieri pentru încheierea unei convenții de evitare a dublei impuneri.

Urmare a negocierilor purtate între delegațiile Ministerelor de Finanțe din cele două țări, s-a parafat la Montevideo la 22 iunie 2011 textul Convenției între România și Republica Orientală a Uruguayului pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital.

Textul Convenției este în concordanță cu legislația din țara noastră și corespunde practicii promovate de România în acest domeniu.

Menționăm faptul că, pentru negocierea și încheierea acestei Convenții, a fost obținută în prealabil aprobarea Guvernului și a Președintelui României, în conformitate cu prevederile Legii nr. 590/2003 privind tratatele.

Cota de impozit pentru veniturile ce se impun prin stopaj la sursă, reglementate prin Convenție, este de 10% pentru veniturile sub formă de dobânzi și redevențe, respectiv de 5 sau 10% pentru veniturile sub formă de dividende, în funcție de cota de participare a beneficiarului dividendelor la capitalul societății plătitoare de dividende.

Veniturile din dobânzi care sunt obținute și deținute efectiv de Guvernul unuia din statele contractante, de o unitate administrativ - teritorială, de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de orice agenție, unitate bancară ori instituție aparținând aceluși Guvern, sunt scutite reciproc de impozit.

Profiturile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor și aeronavelor sunt impozabile în statul în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

Un șantier de construcții, un proiect de construcții, de instalare sau de asamblare, precum și activitățile de supraveghere legate de acestea, se vor impune în statul în care se desfășoară activitățile, pentru profiturile realizate din acele activități, dar numai în situația în care asemenea activități depășesc o perioadă mai mare de 9 luni.

Activitățile de prestări servicii, inclusiv cele de consultanță, desfășurate de către o întreprindere a unuia din statele contractante prin intermediul salariaților săi, se impun în statul în care acestea se desfășoară, dar numai atunci când activitățile de această natură continuă pentru o perioadă sau perioade care totalizează mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

Prin Convenție se reglementează și impunerea veniturilor sub formă de salarii și pensii, a veniturilor obținute de studenți, practicanți, artiști și sportivi, a capitalului și a veniturilor obținute din valorificarea capitalului.

Totodată, Convenția reglementează și aspectele referitoare la schimbul de informații, asistența în colectarea impozitelor, metodele de eliminare a dublei impuneri, nediscriminarea, procedura amiabilă, intrarea în vigoare și denunțarea Convenției.

Față de cele prezentate și în temeiul Legii nr. 590/2003 privind tratatele, supunem spre aprobare, în vederea semnării, textul anexat al Convenției între România și Republica Orientală a Uruguayului pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital.

Propunem ca această Convenție să fie semnată de ministrul finanțelor publice sau de un secretar de stat din Ministerul Finanțelor Publice sau de un alt demnitar român desemnat în acest scop, pentru care Ministerul Afacerilor Externe urmează să elibereze "Depline puteri".